

bavo, s katero je loterija. Program, ki se razpošilja vsem udom „Sokola“ in „čitavnice“ obsega pred lotrijo: 1. Simfonija iz opere „Alessandro Stradella“. 2. Berilo iz „brencljna.“ 3. „Vabilo,“ samospev D. Ipaveca. 4. „Jurček,“ čveterospev Vašaka. 5. „Ubežni kralj,“ deklamacija, zložil Levstik. 6. Igra na harmoniki.

— Po loteriji: 1. „Petelinček,“ čveterospev Heidriha. 2. Arija iz opere: „Il Trovatore“, samospev za bariton. 3. Šaloigra v 1 djanju, zložil Levstik. 4. „Martinčkova ženitev,“ osmospev Vašaka. 5. Berilo iz „brencljna.“ 6. Vošilo za novo leto z alegoričnimi podobami.

— V novi Mašekovi maši v Križankih na božični praznik je prvokrat očitno pela gospodičina Helena Pesjakova (hčerka gospé Luize Pesj.) Vse je bilo zavzeto na lepim glasom njenim.

— Gosp. Andrej Mešutar, dosluženi c. k. dvorni svetovavec na Dunaji, je umrl 21. dne t. m. v Baden-u poleg Dunaja. Bil je po rodu Kranjec in nekdanj ravnatelj c. k. ljubljanske normalke.

— (Očitna zahvala). Več smo prejeli, kakor bi se bili upali prositi. 31 otrók naše mestne glavne šole je bilo v čitavnici v nedeljo z vso potrebno obleko obdarovanih. Ginjenega srca očitno rečem: Bog povrni stotero vsem dobrotnikom in dobrotnicam in nam daj čakati še tako veselih božičnih praznikov!

Jan. Rozman,

zač. ravnatelj mestne šole pri sv. Jakobu.

— Došel je vredništvu sledeči

Popravek.

Razglasile so „Novice“ 20. dan decembra t. l. št. 51 pod napisom „žalostna prikazen na naši gimnazii,“ da se je letos na tukajšnji gimnazii „cela kopica“ učencev oprostila učenja slovenskega jezika. Zastran tega se mora opomniti, da ta „cela kopica“ šteje samo 9 učencev, katerim se je na zaprosbo njih staršev od sl. c. kr. deželne vlade dodelilo to oprostenje vsled razpisa v. c. kr. ministrstva za nauk od 22. julija 1860 št. 10225. Ta visoki razpis se pa glasi od besede do besede tako-le: „Pri učencih neslovenskega maternega jezika, kateri nimajo nagnjenosti, se udeležiti skupnega učenja slovenskega jezika, ali tudi nimajo za to učenje potrebne sposobnosti, ne dela to nobenega napotja, da se oprostitijo učenja tega jezika, ker je ta nauk za te učence že tako samo relativno (ozirno) obligaten (zapovedan).“

Ljubljanska gimnazija šteje 718 učencev, in če se število teh 9 učencev, ki so se letos oprostili učenja slovenskega jezika, prišteje številu unih učencev, katerim se je poprešnja leta dovolilo enako oprostjenje, tedaj znese število vseh slovenščine oproščenih učencev 24. Iz tega se zadosti vidi, na kateri podstavi stoji dalje žalovanje in dolženje razloženo v imenovanem sestavku „Novic.“

Od c. kr. gimnazijalnega vodstva v Ljubljani 24. decembra 1865.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Ena zahvalnica za cesarjev manifest 20. septembra, po katerem se ima na boljše obrniti stan našega cesarstva, je že v rokah Njih Veličanstva, in sicer zahvalnica praškega deželnega zbora. Presv. cesar jo je sprejel z očitno zadovoljnostjo pohvalivši obnašanje zborovo. — 20. dec. je presv. cesar se iz Oggerskega vrnil na Dunaj nazaj in pri odhodu Ogrom rekel, da je prišel z velikim zaupanjem, a da odide še s večim zaupanjem in da misli kmali zopet priti. Zbor oggerski še ni pričel svojih obravnav. — Iz hrvaškega zbora donša „Pozor“ važno in vsemu slovanskemu svetu veselo novico, da tisti del narodne stranke, ki je dosih-

mal v združbi z magjarsko stranko bil, se vsled zdajnjega, nji povoljnega vladinega postopanja utegne združiti z ostalo narodno stranko v eno edino narodno stranko, ki si bo na čelo svojega programa zapisala: celetno in avtonomijo trojedine kraljevine. In tako se zgodi, kar smo zmirom rekli, da v rokah zagrebškega deželnega zbora je, da se odstrani pogubivni dvalizem.

— Preuzv. škof Strossmajer je na božične praznike šel na Dunaj. — Železnica od Št. Petra na Reko se začne, kakor „Domobr.“ piše, skor zidati; južno želez. društvo je dobilo nalogo od vlade, da naredi to železnico kakor tudi uno od Kotoribe v Pečúh. — Tudi vitez Schmerling se je odpovedal poslanstvu, ki ga je imel v deželnem zboru praškem; obupal je, da še kdaj iz mrtvila ostane dete njegovo, ki se rodilo 26. svečana 1861. leta. — Vse druge politične novice svetá so brez pomembe memo tega, kar se zdaj v našem cesarstvu pripravlja. Da bi se pač 1866. letu reklo, da je rojstno leto vsem narodom pravične, prave ustave! Važno leto bo na vsak način.

Denarni zapisnik Maticini.

Novi udje:

a) kot ustanovniki:

Gospod Codelli Anton, baron Fahrenfeld, grajščak in deželni glavar v Ljubljani ustanovine 10 gold., letni dar 10 gold.	20 gold.
„ Lenček Alojzi, posestnik na Blanci blizo Sevnice	10 „
Gospá Helinger Neža, posestnica v Brežicah	10 „
Gospod Jereb Jožef, župnik v Dragi prestopil med ustanovnike ter doplačal	8 „

b) z letnim doneskom:

Gospod Pregelj Anton, oskrbnik pri grajšini v Brežicah	2 „
„ Klemenec Primož, kurat na Gori pri Ribnici	2 „
„ Janežič Janez, meščan in deželni poslanec v Brežicah	2 „
„ Kožar Jožef, posestnik na Velikem kamnu blizo Kozjeza	2 „
„ Trjanšek Dragotin, župnik v Zagorji	2 „
„ Kumar Dragotin, bilježnik na Kozjem	2 „
„ Hajšek Anton, župni oskrbnik na Ponkvi	2 „
„ Hofman Edvard, c. k. pristav v Brežicah	2 „
„ Stular J., posestnik v fari sv. Ozbolta pri Jezeri	2 „
	68 gold.
Z doštetimi poprejšnjimi 1694 „	
Skupaj 1762 „	

Stari udje, ki so plačali za 2. leto:

a) ustanovniki:

Gg. Pertot Jernej, Arnoš France, Vučnik France, Laih Jožef, Raič Božidar, dr. Čebašek Andrej, Markič Matevž, Hribar Vatroslav, Lesjak Jožef, Kaplenk Janez, Balon Anton, Skubec Martin (tudi za l. 1866), Žnidarič (†), Vidršek Matija, Choholovšek Eman., dr. Srebre Guidon, Skrbec Davorin, Srnec Josip, Babnik Miroslov, Bohinec Jakob, Šinko Božidar, Vidmar Jožef, Skubec Mihael, Oblak Janez, Urbanček Janez, Stritar Janez, Reš Jan., dr. Strbenec Juri = 160.

b) Letniki:

Gg. Majntinger Jan., Macun Franjo, Kodrič Miha, Candolini Vojteh, Pihler Jožef, Bele Franjo, Šetinec Franjo, Eksel Drag., Melher Anton, Smolej Matija, Frank Rihard, Mencinger Janez (za leto 1866), Čuček Josip, Herg Lovro, Podobnik Nace, Hafner Jože, Lunder Ivan, Bilec Janez, Pleško France, Švajgar Jožef, pl. Höffern Vilj., Wilfan Simon, Matek Juri, Lazar Mihael = 221.
V Ljubljani 27. decembra 1865. Dr. Jer. Zupanec.

Listnica vredništva. Gosp. Podg. v K: Ker kritika o J. zadeva čisto objektivno le original, kakor ga sodi izveden literat po svojem prepričanji, bi ne bila pravda že zdaj na pravem mestu. Kadar doide čitateljem slovenskim delo v roke, in morebiti ti sodijo vse drugač kot naš kritikar od Sotle, tedaj ostane njegvo mnenje le zgolj — subjektivno, s katerim prevoditelja nikakor ni žaliti hotel, kerega še ne pozna ne.